

اعلامیه مطبوعاتی

واگذاری ثروت‌های امت و در اختیار گذاشتن مفاصل اقتصاد به شرکت‌های خارجی، خیانت به امانت، تجاوز به حقوق رعیت در ثروت و فساد در زمین است!
(ترجمه)

در تاریخ ۲۵ می ۲۰۲۵م، در قاهره نشستی تحت عنوان «فروم رهبران سیاست‌گذار میان مصر و آمریکا» برگزار شد. این نشست با حضور مصطفی مدبولی، نخست‌وزیر مصر، هیرو مصطفی غارج، سفیر آمریکا، نمایندگان بیش از ۶۰ شرکت آمریکایی و شماری از وزرای مصری در حوزه‌های حاکمیتی و اقتصادی برگزار گردید. این نشست به‌عنوان فرصتی راهبردی برای تقویت همکاری میان مصر و آمریکا معرفی شد و با بیانیه‌های رسمی همراه بود که در آن‌ها از بخش خصوصی آمریکا و نقش آن در «توسعه مصر» تمجید شد و وعده‌ها و تسهیلات فراوانی برای سرمایه‌گذاری خارجی داده شد.

اما حقیقت آشکار که نباید زیر غبار شعارهای دیپلماتیک پنهان گردد، آن است که این نشست، همکاری میان دو طرف هم‌سطح نیست، بلکه بیانگر واقعیتی است از وابستگی سیاسی و اقتصادی خفت‌بار، که مصر را بیش از پیش به نیروهای استعمار، به‌ویژه آمریکا، وابسته می‌سازد و پایه‌گذار دهه‌های جدیدی از چپاول ثروت‌های امت، محدودسازی اراده حاکمیتی و خفه‌کردن توانایی‌های کشورهای کشور برای برخاستن واقعی می‌گردد.

معرفی آمریکا به‌عنوان شریک اقتصادی مصر، قلب حقیقت و تحریف آگاهی سیاسی است. آمریکا هرگز دوست امت اسلامی نبوده، بلکه سر مار استعمار است؛ همان که جنگ‌ها را شعله‌ور می‌سازد، رژیم‌های سرکوبگر را حمایت می‌کند، ثروت‌ها را می‌رباید و وابستگی سیاسی و اقتصادی کشورهای منطقه را استمرار می‌بخشد.

امریکا همان است که از رژیم یهود حمایت مالی و نظامی می‌کند، توافقنامه‌ی ننگین کمپ‌دیوید را تحمیل نمود، و بر چیدمان امنیت منطقه‌ای برای حفظ برتری یهود و تثبیت رژیم‌های وابسته نظارت دارد، از جمله نظام حاکم در مصر. آیا با این اوصاف می‌توان این کشور را صرفاً «شریک راهبردی اقتصادی» معرفی کرد؟!

کسی که آمریکا را شریک می‌داند، یا از حقایق سیاسی بی‌خبر است، یا اراده‌اش را فروخته و کرامت ندارد، یا عامل است و نقشه‌های آن را به‌عنوان ابزار نفوذ اجرا می‌کند.

این نشست، صرفاً دیداری اقتصادی نبود، بلکه سکویی سیاسی برای مشروعیت‌بخشی به دخالت مستقیم آمریکا در تعیین سیاست‌های اقتصادی مصر بود. تحت عنوان «بهبود فضای سرمایه‌گذاری» و «حمایت از بخش خصوصی»، کلیدهای اقتصاد مصر به شرکت‌های آمریکایی فراملی و فرامری تسلیم گردید، آن هم با امتیازات کلان، از جمله:

لغو الزامات استانداردهای مصری بر خودروهای آمریکایی؛

معافیت محصولات لبنی آمریکایی از گواهی‌های حلال؛

تسریع صدور «مجوز طلایی» برای سرمایه‌گذاران خارجی؛

امضای توافق‌نامه‌های گمرکی که باقی‌مانده‌ی موانع حمایتی را نیز از میان برمی‌دارد.

همه این موارد به بهانه‌ی جذب سرمایه‌گذاری صورت می‌گیرد، در حالی که نتیجه‌ی واقعی آن، باز کردن بازارهای مصر بر روی واردات آمریکایی، نابودی صنایع داخلی باقیمانده و وابسته ساختن ارگانیک اقتصاد مصر به چرخ سرمایه‌داری آمریکایی است. آیا واقعاً می‌توان نجات مصر را به دست شرکت‌های آمریکایی -که ابزارهای سلطه اقتصادی و سیاسی هستند- سپرد؟ این توهین به شعور است و تحریف واقعیت شرعی و سیاسی.

مایه تأسف است که می‌بینیم وزرای مصری برای ارائه تسهیلات و کاهش شروط و گشودن دروازه‌ها بر روی شرکت‌های آمریکایی رقابت می‌کنند، گویی نمایندگان تجاری آن‌ها هستند. بدتر از آن، مدبولی اعلام کرد که نقش دولت در اقتصاد کاهش می‌یابد تا جای خود را به بخش خصوصی دهد؛ در حالی که این تنها پوششی برای

بخش انرژی، زیرساخت، حمل و نقل، ارتباطات، صنعت و آموزش... همگی امروز روی میز خصوصی سازی در برابر شرکت های خارجی، به ویژه امریکایی ها قرار گرفته اند. این، همان الگوی استعمار اقتصادی مدرن است: سیطره بر مفاصل تولید و خدمات بدون نیاز به اشغال نظامی. از همه بدتر، اینکه نظام حاکم این واگذاری را «اصلاح ساختاری» معرفی می کند، در حالی که در حقیقت، این اقدام، تسلیم سرنوشت مردم به استعمارگر است.

آنچه نظام حاکم در راستای تقویت روابط اقتصادی با امریکا و تسلیم منابع کشور به آن انجام می دهد، به صراحت حرام است و با احکام اسلام به کلی در تضاد است، از چند جهت:

نزدیک شدن به کفار محارب، مانند امریکا که سرزمین های مسلمانان را اشغال کرده، از رژیم غاصب فلسطین حمایت می کند، و دشمنی آشکار با اسلام دارد، شرعاً جایز نیست. الله سبحانه و تعالی می فرماید:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى أَوْلِيَاءَ﴾ [مائده: 51]

ترجمه: ای مؤمنان! یهودیان و مسیحیان را به دوستی نگیرید (و به طریق اولی آنان را به سرپرستی نپذیرید).

امریکا سر دسته ی آنان و دشمن ترین آنان نسبت به اسلام و مسلمانان است.

همچنین، اعطای هرگونه سلطه سیاسی، اقتصادی یا نظامی به کفار استعمارگر بر بلاد مسلمانان حرام است. واگذاری ثروت های امت و در اختیار گذاشتن مفاصل اقتصاد به شرکت های خارجی، خیانت به امانت، تجاوز به حقوق رعیت در ثروت و فساد در زمین است.

راه حل بحران ها و درمان ریشه های مشکلات، نه در وابستگی بیشتر به امریکا و نه در مشارکت با دشمن، بلکه در آزادسازی اراده سیاسی و اقتصادی از هرگونه قیمومیت غربی است. راه درست، تأسیس دولت خلافت راشده بر منهج نبوت است که حاکمیت را به شریعت بازمی گرداند، روابط را با کشورهای استعمارگر قطع می کند، و اقتصاد اسلامی را بر پایه های استوار صنعت، کشاورزی و تجارت و مطابق احکام شرع بازمی سازد.

دولت خلافت است که مانع ورود شرکت های استعماری به داخل سرزمین اسلامی می شود، ثروت ها را به مسیر طبیعی و شرعی خود بازمی گرداند؛ به عنوان ملکیت عمومی امت که باید بهره برداری و استفاده از آن در دست امت باشد، و نظام پولی واقعی مبتنی بر طلا و نقره را بازمی گرداند، که تمام اشکال تورم را از میان برمی دارد و از تلاش ها و اندوخته های مردم حفاظت می کند. خلافت ربا را ممنوع می کند، وابستگی را پایان می دهد و تمامی رشته های نفوذ بیگانه را قطع می نماید.

فرورم اقتصادی مصر و امریکا دستاوردی افتخارآمیز نیست، بلکه رسوایی سیاسی است که میزان برهنگی نظام حاکم مصر و وابستگی آن به دشمن امریکایی را عیان می سازد. سخنان آنان در مورد «شراکت راهبردی» چیزی نیست جز پوششی لفظی بر واقعیت تلخ وابستگی و تسلیم در برابر استعمار.

بر مسلمانان واجب است که این مسیر را رد کنند و بدانند که نجات امت از دروازه های کاخ سفید نمی گذرد، بلکه تنها با بازگشت به اسلام و حاکم ساختن آن در سیاست و اقتصاد در سایه خلافت راشده بر منهج نبوت محقق می شود؛ همان دولتی که امت را به جایگاه شایسته اش بازمی گرداند، استعمارگر را از سرزمین های اسلامی بیرون می سازد و عدالت حقیقی را برپا می دارد.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ﴾ [الانفال: 24]

ترجمه: ای مومنان! فرمان الله (سبحانه و تعالی) را بپذیرید، و دستور پیامبرش را قبول کنید هنگامی که شما را به چیزی دعوت کند که به شما زندگی (مادی،

معنوی، دنیوی و اخروی) بخشد.

دفتر مطبوعاتی حزب التحریر - ولایة مصر